

Şair Ali Özdoğan'dan Aruz Şiirler

Şair Ali Özdoğan

AH HATIRALAR

Ah hâtıralar incitiyor rûhu derinden
Ağlar nicedir kalb-i derûnum kederinden
Bir dertli gönüldür kimi gün derbederinden
Ağlar nicedir kalb-i derûnum kederinden
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

BİN DERDE İLAÇ

Bin derde ilaç ah şu ümîd rûhumu sarsın
Vallâhi gönül âhiri sen bir daha varsın
Leylâyı seven kalbi veren kudrete yarsın
Vallâhi gönül âhiri sen bir daha varsın
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

BAHAR

Bekletme bahar rûhumu neş'eyle tarâb et
Bin coşku sunan buy-i menekşeyle tarâb et
Kuşlar gibi uçsun şu gönül senle buluşsun
Gülzârına hem goncaya sen cûş u huruşsun
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

EY NAZLI GÖNÜL

Dinler gibi mehtap süzülen nağme-i sazdan
Hoş günleridir arda kalan sanki o yazdan
Ey nazlı gönül yaz bile bak geçmedi nazdan
Hoş günleridir arda kalan sanki o yazdan
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

SEVDA ELİDİR

Sevdâ elidir rûhumu firkatle yakan el
Sel oldu dü çesmim durulur sanma sakın sel
Ah sevme desem kalbime geçmez ki sözüm hey
Aşklar yazıdır gönlümüze doğmadan evvel
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

GÖNÜL

Gel ksme gönül ak dediđin stem  nazdır
Leylâ diye sev ismini mecnunlara yazdır
Hak nimeti ak her kavuan hakkı niyazdır
Leylâ diye sev ismini mecnunlara yazdır
Mefl Mefâîlü Mefâîlü Feûlün

GÖNÜL

Ah ne'e deđil kalb-i dernumdaki gamdur
Bilsen a gönül sanki ikest olmada camdur
Billâhi hayat tez geçecek gel hazer eyle
ncitme aman sanki rüyâ lezzet  kâmdur
Mefl mefâîlü mefâîlü feûlün

GÖNÜL

Ne bahar sevdi gönül ne de klar yâr olur
İftirâkn yetiir bana âh  zâr olur
Kime sorsam kime der bana bergzâr olur
İftirâkn yetiir bana âh  zâr olur
Feilâtün feilün feilâtün fâilün

GÖNÜL

İftirâkn bin atetr cevri lezzet say gönül
ol elemden sanma yoktur ah senin'n pay gönül
Vay gönül ey vay gönül ey vay gönül ey vay gönül
ol elemden sanma yoktur ah senin'n pay gönül
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

SIRRI NEDİR?

Gl sevse hezâr hârı onun bağrına eldir
nler gibi her nağme-i söz derd-i ezeldir
Ah sırrı nedir âıkann yaları seldir
nler gibi her nağme-i söz derd-i ezeldir
Mefl mefâîlü mefâîlü feûlün

HÜZÜN

Gllerde hüzün keke bahar geçmese cânâ
Gelmi u gzn kasveti glzârı da sarmı
Pr neve yüzün gamlı hazan semese cânâ
Gr âına dl yâr diyerek rengi sararmı
Mefl mefâîlü mefâîlü mefâîlü

GONCA-İ RANA

Gl mevsimi geçmez sanıyor gonca-i rânâ
Firkatle gönüller yanıyor gonca-i rânâ
Zannetme o lal sen gibi gldr
Rhumdaki yâren kanıyor goncâ-i rânâ
Mefl mefâîlü mefâîlü feûlün

GÖNÜL

Pek gcenmi amma geçmez vasl-ı dildardan gönül
Ah neler ekmi neler gr ol fsunkardan gönül
Akı nmet bildi saymaz derd  bzardan gönül
Ah neler ekmi neler gr ol fsunkardan gönül
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

BİLME

Sakladım rhumda akn bilme n'olur bilme sen
esm-i giryânmda yalar silme n'olur silme sen
Katlanır ah dli eyda katlanır her derdine
İstemem ben sevme artık sevme n'olur gülme sen
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

DİL-İ ŞEYDA

Dîl-i şeydâ gamla teskin eyle sen ahvâlini
Ah melâlin gösterür ol çehre-i gül lâlîni
Gör ferahnak olmamış sevdâ çeken bir dem bile
Say o nimetten ırak iz'ân iden ikbâlîni
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

AŞK MIDIR?

Bî vefâsın bî ümîd kıldın perîşânım yeter
Vuslatın umdum da firkat yaktı şol cânım yeter
Aşk mıdır fânîde sevmek söyle cânânım yeter
Vuslatın umdum da firkat yaktı şol cânım yeter
Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

ÖMR-Ü BAHARIM

Geçiyor ömr ü bahârım ne çabuk geldi kışım
Nice bir hüzn ile gülzâre erişmez bakışım
Şu zaman içre gönül sel gibi durmaz akışım
Nice bir hüzn ile gülzâre erişmez bakışım
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

DUÂMSIN

Duamsın sen ki bahtım senle gülsün gülşenim ol gel
Gönül geçmez ki aşkından şu rûhum hem tenim ol gel
Gel ey cânâ gel ey dildar benim ol gel benim ol gel
Gönül geçmez ki aşkından şu rûhum hem tenim ol gel
Mefâîlün mefâîlün mefâîlün mefâîlün

SENİ SÖYLER

Seni söyler yine mehtab seni söyler bana ay
A benim serv-i revânım nicedir hüznümü say
Çekilir sanma şu firkat çekilir sanma kolay
A benim serv-i revânım nicedir hüznümü say
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

YAZIMSIN

Ne çıkar bahtıma bilmem ne yazılmış kaderim
Severim sanki yazımsın a benim tâcî serim
Beklerim haşre kadar ah yine sevdâmı derim
Severim sanki yazımsın a benim tâcî serim
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

DELİDİR AH DELİDİR

Unutup derdini sevmiş delidir ah delidir
Dîle şeydâ demeyen kim ise hep yârelidir
Kanayan kalbine ağlar bilemez yâr elidir
Dîle şeydâ demeyen kim ise hep yârelidir
Feilâtün feilâtün feilâtün feilün

DUYSUN

Duysun şu gönül cevî-i sema zikrini duysun
Uysun coşarak Hû deyu Allah deyu uysun
Vallâhi biter son demidir belki hayâtın
Yıldızlara mehtâbına deryâsına uysun
Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

SUSMAK

Susmak ne ihtişamdur cevâb-ı muhteşemdür
Rûhumda pür neşemdür sükût sukut mu hâşâ
Bilmez mi kim ne maldur kim nefis için hamaldur
Kelâm zehirli baldur sükût sukut mu hâşâ

Mefûlû fâilâtün mefâilün feûlün

ÖMÜR

Ya esir zelil ömür ya şehadet bir anlık
Yaşayan mı bir avuç geri mevtâ insanlık
Susarak ölen ne çok dili yok âmâ dünyâ
Bize imtihan gelür kime muammâ dünya
Feilün mefâilün feilün mefûlâtün

İNTİZARI VAR

Yine intizarı var hayâliyle şad uman
Nicedir gönül hazan gelüp eyle şaduman
Yetişir serâb-ı aşk hüznün yüklü âsuman
Nicedir gönül hazan gelüp eyle şaduman
Feilün mefâilün feûlün mefâilün

BANA DEDİ İMİŞ

Sönüyor hayâtımın harâbıyla neş'eler
Ne o tatlı hâtırân ne çeşmimde yaş kalan
Bana derd imiş gönül şarâbıyla neş'eler
Nice sevgiler yalan şu dillerde aşk yalan
Feilün mefâilün feûlün mefâilün

EYLESE İKRAR

Ol çesmi siyeh sevgi sunup eylese ikrar
Ah coşsa gönül aşkı duyup bin kere tekrar
Saklar nicedir hâlini şol yar-i sitemkâr
Ah coşsa gönül aşkı duyup bin kere tekrar
Mefûlû mefâilü mefâilü feûlün